

అత్తగారు పనివాళ్ళు

గుండుమఠ కౌట్యశ్రీ

త్రిశోభ ద్వాదశి అయినందువల్ల మా అత్తగారి గోజనం త్వరలోనే అయింది ఆమె భోజనాన్నానే అంటాడు తిరువేంగళాచారి భోజనాడు వంటంటి నక ఉన్న వరండాలో భోజనానికి కూర్చున్నాడు వీరిల్లవాడు గుండుమఠి—

వీధిలో ఎవరోసిల్వర్ పాత్రల వాడికేక విని మా అత్తగారు వాళ్ళి పిలిపించారు ఘోర్నావాడి త—వాడి బుట్టలో ఉన్న పాత్రలన్నీ ఒక్కొక్కటే నీ వక్కన పెట్టుకున్నారు, యిది చారుకీ, ఇది గలుసుకీ, యిది పప్పుకీ, యిది పాడుసానికి అంటూ—చినరీకి గోరంత జరి కూడా లేని ఎలకలుగొట్టిన మె పాత మడి చీర ఒకటి, నావి రెండు మూడు గత జాకెట్లూ తెచ్చి వాడి ముఖాన పడేసి ఆ పాత్ర సామానంతా కావాలన్నారు—వాడు ఒక్క మస్కారం చేసి బుట్ట సర్దుకోబోయాడు మిస్ట్రో తేల్చి చెప్పిందా పాత్ర లివ్వనన్నారా అత్తగారు వాడికి ఒళ్ళుమండి బుట్టంతా తికి ఒక చిన్న స్పూను తీసి “మీ రిచ్చిన గుడ్డ కి యిది ఒచ్చేది” అంటూ అలక్ష్యంగా ఆమె బండుకు వినలేశాడు... ..

మా అత్తగారికి ఒళ్ళు తెలిసి కోపం వచ్చింది . “పో వెదవా ! నువ్వుగాకపోతే నీ తలదన్నినా ఒక్కోదాస్తాడు.... అనలు నిన్ను ఎలవధం వాడే బద్దితకున్న కొవ్వొక్కిన గాడిద ! ఎంత గ్రాం చీకు ! నిక్కేవంటంటి గుడ్డలకి ఒక్క స్పూనుస్తావా ! ఆ బోడి స్పూను నువ్వే అనుకో... .. వా కళ్ళూ” అంటూ వాడి

పాత్రలు సాట్టలు పడేటట్లు విసురుగా వాడి ముందు వెట్టిపారేశారు

“ఓ, ఓ, ఓ, పెద్దమ్మగారూ . ఆగుడ్డ లూరకచ్చినా మా కొద్దుగనీ, పాత్రర్లు కాస్త మెల్లి గియ్యండి సాట్టలు పడతే మా యజమా నూరు కోధు . మీ రయ్యే గుడ్డ లిస్తారని తెలిసుంటే ఒచ్చేవోళ్ళే కాదు . మీతో బేరం కుదర్చులెండి”

వచయి తి

అంటూ వాడు బుట్ట సర్దుకుని వెళ్ళిపోయాడు... .. దీంతో ఆ ఎవరోసిల్వర్ పాత్రలవాడు మూడోసారి వచ్చి బేరం కుదరక వెళ్ళడం వాడికి సహాన నామం! చదువుతూనే మా అత్తగారు ఆ పాత గుడ్డలు మూటగట్టారు—యిప్పటికీ అవే గుడ్డలు కపిసం యాభై సార్లయినా మూటకట్టి ఉంటారు.. ఇంతవరకూ వి ఎవరోసిల్వర్ వాడూ ఆ గుడ్డలు తీసు కుని పాత్ర లిచ్చిన పాపాన పోలేదు

వాకా గుడ్డలమూటంటే ఒళ్ళుమంట “పోనీ పనిమనిషి చీరల్లేవని బాధపడుతోంది” ఆ గుడ్డలు దానికేనే ఒదిలిపోతుందిగా!” అంటూ వో చిన్న సలహా యిచ్చాను మా అత్తగారికి

“ఇంకా నయం ! నిక్కేవంటంటి నా మడి పట్టు చీరాన్నూ దుక్కల్లాంటి నీ జాకెట్లూనూ తీసు కెళ్ళి పనిదాని కిమ్మంటావా ! ... నికేమైనా మతి పోయిందా ? . .” అంటూ మందలించారు నన్ను

“పోనీ ఆ గుడ్డల్లో బాటు నా పాత పట్టుచీరలు బాగా జరి ఉన్నవి వేసి మనక్కావలసిన పాత్రలు తీసుకోగూడదూ !...” అంటూ మరో సలహా యిచ్చాను

“అక్ష ! .. బంగారంముద్దలంటి నీ జల్తారు చీరలు యీ ముప్పిపాత్రల కిస్తానంటావా ! . .” చాల్చే, వూరుకో . ఎవరన్నా వింటే నచ్చిపోతారు . ఫురీ అంతగా విరుగు సట్టివన్నుడు జల్తారు కరిగించి ఏ వెండి గ్లాసులో, చెంబో చేయిస్తాను .. అంటూ ఆ పాత గుడ్డలమూట “స్టోర్” రూములో ఉన్న బీరువాలో భద్రంగా దాచడానికి వెళ్ళారు.

* * * “పెద్దమ్మగారూ, పెద్దమ్మగారూ” అంటూ పాదానిడిగా వరుగెత్తుకోచ్చాడు వంటవాడు వెంగళాచారి ..

అతని వెనకాలే పనివాడు గుండుమఠి విసురుగా వచ్చాడు ...

“ఓ రూపాయంటే సారెయ్యండమ్మగారూ .. హోటల్లోనన్నా తినాస్తాను . రోజూ ఈ ఎదవ తిండి తిన్నకే వస్తున్నా” అన్నాడు.

“చూశారా ! చూశారా ! వెదవ తిండలు అన్నం పరబ్రహ్మ స్వరూపం అన్నారు ... తినే కంచాన్ని నేలకేసి కొట్టవచ్చు ! . ఎంత అవచారం ! ఎంత అవచారం !.. .” అంటూ నాపోయాడు వంట వాడు !....

“చాల్చేవయ్యా పెద్దమనిషి మాడిపోయిన పప్పు తెచ్చి నా మొకాన గొట్టి తినమంటే ఎట్ట తినేది !.. పైగా మాడు కంపుతోనన్నా తినొచ్చు గాని, ఆ మాడువానన రాకుండా ఉంటానికి ఏదో తెంటు బోశాడమ్మగారూ . . బాబోయ్ యిం! ఆ కంపు ఏం జెప్పమంటారు . డోకొచ్చిందనుకోం! ఆ తెంటు వాననకీ . అయినా ఒంటి కేసుకుం తెంటు ఒంటకాల్లో వేసుకుంటారండి ఎప్పురన్నా ! . .”

“వారివారీ ! అది తెంటుగాదు !... పన్నీరు— పన్నీరు బోశాను లక్షణంగా . .”

“ఆ, లక్షణంగానే ఉండా కంపు ..”

“అంతే అంతే నీ కది కంపుగానే ఉంటుంది, పూరికే అన్నాడా!.. .పంది బురద మెచ్చుకున్నీడ మెచ్చునా”.... అని.”

“యిదుగో వంటాయనా ! మాటలు జాగరగ

రానీ ఏమన్నావ్! నేను పందినా". అంటూ గుండుమణి గుడ్డెర్రజేశాడు . వంటవాడు నిలు వునా ఒణికిపోతూ మా అత్తగారి కోపం లోపలికి పరుగెత్తాడు యింట్లో మావారు గానీ, మావాడుగానీ, సాధారణంగా భోంచేయరు . మా అత్తగారి మా పర్ విషన్ లో జరిగే వంట సరిగా ఉండదని మావారు ఆఫీసుకు దగ్గి రగా ఉన్న ఉడతలాండ్స్ హోటల్లుంచి భోజనం తెప్పించుకుంటారు మావాడు పగలు హాస్టల్లో భోంచేస్తుంటాడు రాత్రిళ్లు ఇద్దరూ భోంచేయరు గనుక ఫలహారం గూడా బయల్పే ముగించు కొస్తారు యిక నేను అన్నం తింటే ఒక్కొక్కసారి దనే భయంతో గుండుమణి చేసే విజిటబుల్ నూపుతోనూ, చపాతితోనూ, కాసినీ మజ్జిగా తాగి కాలక్షేపం చేస్తుంటాను—అందువల్ల వంట వాడు కేవలం మా అత్తగారి మడి వంట మాత్రం చేస్తుంటాడు అది పనివాళ్ల పాల బడుతోంది

“ఏమిటా మహా నిలుగుతున్నావ్! ఏమిటి నీ ఆగడం! నీ తిండిని గురించి కూడా రాద్ధాంతము చేస్తున్నావా! మే పెట్టే దది తింటే తిను, లేకపోతే పో.” అంటూ మా అత్తగారు వంటవాణ్ణి వెనకేసుకొచ్చారు .

“పోతానమ్మా యీ తిండి దింటా ఎవరుంటారు! యీ తిండి కుక్కలు గూడా తిన్నవ్ ”

“అ! అ! తలపాగు వెధవా! ఏమన్నావ్!—కుక్కలు కూడా తిన్నవా! అయితే మేమంతా ఎవరని నీ ఉద్దేశం! ”

“మిమ్మల్ని నే నన్నేదమ్మగారూ మాట సామెతకీ జెప్పాను రోజూ తినేయన్నీ మాడుస్తూ ఉంటే ఎట్లా తినేది! ”

“నేను తింటుంటేద్రా! అయినా వాడు గావాలని మాడుస్తున్నాడా ఏమన్నావా! . ఆపనికి యీపనికి అటూ యిటూ తిరగటంతో అడుగుంటు ఖన్నాయి. .. ఆమాత్రానికే అన్నం నేలకేసి కొడ్తావా! ”

“అన్నం గాదమ్మా! .. పప్పు పన్నీరు పప్పు ”

“ఏంరా! ఏమైంది పన్నీరు పప్పుకి! .. లక్ష రంగా ఘమఘమ లాడుతోంది .”

వాకు ఫక్కున నవ్వుచ్చింది ఆపుకున్నా.

“ఆ గమగమే మరి . కెంటు పప్పు గదూ! ”

“కెంటుపప్పి, కెనగప్పి నీకు ధోరకేదది ... కంటే తిను, పోతే పో” అన్నారు ఖచ్చితంగా మా అత్తగారు

“అట్లాగే నే తిన్నేను. పోతా అంటూ గుండు

మణి బయల్దేరాడునా గుండెల్లో రాయవడ్డది... వాడు వెళ్లిపోతే నా తిండి సంగతి అట్లా ఉంచి మావారికి, మా వాడికి కోపం వస్తుంది .. ఇంట్లో ఉన్న కాసేపూ వాళ్లిద్దరి పప్పుకూ వాడు ప్రతి క్షణం అవసరమే వాడు లేకపోతే యింట్లో పై పన్నకు యిబ్బందివదలి . అందువల్ల నేను కలగ జేసుకోక తప్పలేదు—”

“అది కాదత్తా! మాడిన పప్పులో పన్నీరు బొయ్యడమేమిటి ఇది నే నెక్కడా విన్నేదే! ...” అన్నాను.

“అయ్యో ఆ మాడువాసన రాకుండా ఉంటా నికేకే ..కేకే జెప్పాను వాడికి కాస్త పన్నీరు పొయ్యమని లేకపోతే వాడి కా తెలివితేటలు గూ? ఏద్యాయీ నా చిన్నప్పుడు మా ఇంట్లో వీడి అబ్బేగా వంట జేసేవాడు! .. అతనూ ఇంతే . ఒట్టి వాడస్తుడు .. రోజూ అన్నమో పప్పి అడుగుంటేస్తుండేవాడు, ఇక ఇట్లాగారని మా నాయనమ్మ అతనికో ఉపాయం జెప్పింది—అడు గంటిన పప్పులో కాస్త పన్నీరు వెయ్యమని . . ఇక పన్నీరుపప్పులూ పిల్లలం పప్పుతాలి నే సేవాళ్లం.. ఇంకా అప్పటికే వెధవ పుట్టలా ” అని మా అత్త గారు చెప్తంటే చేతులు నులుపుకుంటూ వినయంగా తలవంచుకున్నాడు వెంగళాచారి వాళ్ల నాయనమ్మ అడుగుజాడల్లో నడిచే మా అత్తగారు వెంగళాచారి ఏం మాట్టినా ఎందుకు వెనకేసుకొస్తున్నారో నా కప్పు డర్లమైంది ఒకప్పుడు వెంగళాచారి తండ్రి మా అత్తగారింట్లో వంట జేశాడు . అది ఆమె అభిమానానికి ముఖ్యకారణం

మావాడు కాలేజీనుండి వచ్చేవాడు పన్నూనే “నాయనమ్మా” అంటూ పిచ్చాడు

“మా నాయనగదరా, నా తండ్రిగదరా . పన్నూనే నన్నే పిలుస్తాడు నా దేవుడు” అంటూ మా అత్తగారు సంతోషపడిపోతూ మా అందర్నీమర్చిపోయి మనవడి నడుంచుట్టు చెయ్యేసి నడిపించుకుంటూ మేడమీది కెళ్లారు ఆమె పైకెళ్లగానే పనివాడు గుండుమణికి ఒక రూపాయిచ్చి హోటల్లో భోంచేసి రమ్మని పంపించాను

మా అత్తగారు సంబరపడిపోతూ కిందికి దిగొచ్చారు

“ఏమేవ్ నా మనవడికి రేపు లీవలు ఇంట్లో భోంచేస్తా నన్నాడు రేపు వాడికి బాదంకీరు కావాలల

‘ఒరేయ్ వెంగళం అబ్బాయికి రేపు ఫస్టుగా బాదంకీరలు వెయ్యి’ అంటూ వంటవాడితో చెప్పారు ఒక క్షణం వంటవాడు అయోపయంగా మా అత్తగారివేపు చూసి,

“చిత్తం చిత్తం అలాగే అంతకంటేనా! తప్పకుండా అప్పాయిగురు ఇంట్లో భోంచేస్తా నంటమే ఒక విశేషం” . అంటూ తిరువేంగళం సంతోషపడిపోయాడు . .

బాదంకీరు చెయ్యమన్నాడేగాని మర్నాడు మా వాడు ఎవరో ఫ్రెండ్ బర్ డే అంటూ భోజనానికి వెళ్లాడు

ప్రార్థులే గుడికెళ్లి భోజనాల పైముకు

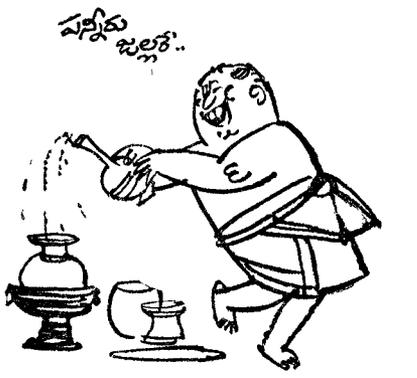
మనవడొస్తాడని ఎంతో ఆసక్తిగా ఇంటికొచ్చి మా అత్తగారు మననడు ఎవరో ఫ్రెండ్స్ డింట్లో భోజనానికి ఆగిపోయాడని విని కాస్త విస్మయా జెందారు....

“ఇలాంటి వాడెందు కడగాలి బాదంకీరు చెయ్యమని మహా తినేట్టు! .. అయినా వాళ్లిద్దరూ ఏనాడు ఇంట్లో భోంచేకారు గనక.....పోనీ సుష్టన్నా-ఈరోజు ఒక ముద్ద తినవే”.....అంటూ నన్ను బలవంతం జేశారు.. విధిలేక ఆమెతోబాటు నేనూ భోజనానికి కూర్చున్నాను.

తిరువేంగళం వడ్డించడం మొదలెట్టాడు. పప్పు బాగానేఉంది బిస్కెట్లూమాత్రం మాడి పోయి బొగ్గుల్లా కనిపించాయి . .పులుసులో సేసిన పంకాయ ముక్కలు బాగా అడుగుంటాయి... చారు ఏదో ఆయుర్వేదం మందు వాసనొచ్చింది. ఇక పచ్చళ్లు మా అత్తగారు చేసినవే గనక వాటి వాసన చిరపరిచితమే... ..

చినర్లో పెగలూ, పొగలూ కక్కుతున్న గిన్నె ఒకటితెచ్చి మా ముందు పెట్టి గిన్నె మీధున్న మూత తీశాడు

గుప్పున ఉల్లి, వెల్లుల్లి, ఇంగువ, మసాలా, పన్నీరు వగైరా అన్నీ కలిపిన నానా దివ్య పరి మళ గంధా ముక్కలు బ్రదలయ్యేట్లా వచ్చింది.

“ఏ చీ అప్రాచ్యుడా—ఏమిటా ఈ ఖర్మం! అంటూ మా అత్తగారు ముక్కలు మూసుకుని కంచం దగ్గిర్చింది చివాల్లు లేచారు . .వంటవాడు ఆసాదమసక్తం వణికిపోయాడు

“తమరు క్రీరు చెయ్యమన్నారూ ..” ఫక్కున నవ్వేశాను

“క్రీరేమిట్రా!”

“అదే అదే బాదముక్రీరు ...”

మో అత్తగారు కూడా నవ్వుపుకున్నారు

“నీ క్రీరు మండిపోను ఇదేం క్రీరా! . . మసాలా కంపు కొట్టుకుంటూ ఇద్రా నిన్ను చెయ్యమన్నది! లక్షణంగా తియ్యగా పాయ సంతా ఉండాల్సిన బాదంకీర్లు ఈ గతి పట్టించా వేంరా! అనలు ఇది సుప్రస జేశానా లేక ఆ మసాలా వెధవ నుజే జేశాడా! ”

వంటవాడికి ముచ్చెనులులు పోశాయి

“ఎంతమాట! ఎంతమాట! ..వాడు చెయ్యలేడు . ఎట్లా చేయాలో అడిగి తెలుసుకున్నాను. . అంతే ”

“ఓరి ల్రాన్టం! వాడి నడిగి తెలుసుకున్నావా!

అత్తగారూ - పనివాళ్ళూ

11 వ పేజీ తరువాయి

నీకు తెలికపోతే తెలిదని అహోరింతంబునానా! ఆసల్వతో ఎందుకు చెప్పలేదు నువ్వు...."

"చిత్తం. తమతో మనవి చేసుకుందాం అనుకున్నాను. కాని ప్రాద్దుటే తమరు గుడికివెళ్ళేటప్పుడు అడిగితే బాగుండదని పూరుకున్నాను.....అమ్మగారు పూజలో ఉండిపోయినారు....ఏం చేయాలో తెలిక మధన పడుతుంటే గుండునుజే ఆయ్యారేమో నే చెప్పా చెయ్యి అన్నాడు.రక్షించావురా నాయనా అనుకుని వాడు చెప్పేట్లుల్లా ముక్కలు మూసుకుని చేశాను.....పెద్దవాణ్ణి....." వంటవాడి కండ్లల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి పాపం.....

"హరి దొంగభద్రవా!.....అనలేక? ఆ మసాలా వెధవ!....." అంటూ గుండునుజేని వెతుక్కుంటూ పెరట్లోకి వెళ్లారు మా అత్తగారు.

వంటవాణ్ణి చూస్తే జాలేసింది.....
"అనలు వాడెట్లా చెయ్యమని చెప్పాడు" అని అడిగాను.

వంటవాడు కండ్లు తుడుచుకుంటూ చెప్పుకొచ్చాడు.

"ఒరే అబ్బి వాకా బాదముక్తరు చేయడం రాదు. నీకేమైనా వచ్చునా అని అడిగాను..... ఓ అదేం పెద్ద కష్టంగాడు.....రెండు ఉల్లి గడ్డలూ రెండు వెల్లుల్లిగడ్డలూ తరిగి పెట్టుకో... బాదంపప్పు, ఆ ఉల్లిగడ్డల ముక్కలూ పచ్చి మిరపకాయలూ అల్లం, చెక్కెల, అవంగం, యాలక్కాయలూ కాస్త ఇంగువ చేర్చి మెత్తగా రుబ్బు.. ఒక శీరు పాలలో కొద్దిగా పెరుగు కలిపి పొయి మీద బాగా మరగనిచ్చి, ఈ మసాలా ముద్దను మరిగే పెరుగు పాలలో కలిపేసెయ్యే.....చివర్లో కాస్త పన్నీరు పోసెయ్యే. 'క్రీక్ క్రీక్' అని గిన్నెలోంచి శబ్దం వస్తుంది.....దించెయ్యే.....అదే బాదంక్రీరు....." అంటూ ఆ పని వెధవ వంటవాడికి కీరు చేసే విధానం విశదీకరించాట్టు... పాపం వాడు చెప్పింది తు. చ. తప్పకుండా భక్తిగా చేశాడు వాదన్నుడు ...

మా అత్తగారికి పనివాడు కనిపించలా. ఎక్కడో దాక్కున్నాడు..... పన్నీరు పప్పు పెట్టి వంటవాణ్ణి వెనకేసుకొచ్చినందుకు వాడు కావాలని చేశాడు...
"ఆ మసాలా వెధవెక్కడా కనిపించలా... రాని చెప్పా" అంటూ కాళ్ళూ చేతులూ కడుక్కొచ్చి భోజనానికి కూర్చున్నారు. ఈలోపుగానే ఆ మసాలా గిన్నె పెరట్లో అంట్లల్లో పడేయించాను ..

భోంచేసి హాల్లో కొచ్చి కూర్చున్నాం. మా అత్తగారూ నేనూ.. ఉన్నట్టుండి పెరట్లోంచి ఏదో గోల బయల్పడింది.

పనివాళ్ళు దెబ్బలాడుకుంటున్న అరుపులు విని పించాయి.....

మా అత్తగారు అంగారుపడుతూ పెరటి వేపుకు పరుగెత్తారు. నేనూ ఆమె వెనకాలే వెళ్లాను.

పనిమనిషి ఎల్లమ్మ అంట్లన్నీ ముందేసుకుని కొళాయి తిప్పితే నీళ్ళు రాలేదట..... వెక్కనే వున్న భావిలోంచి రెండు బిందెలు నీళ్ళు తోడియ్యమని గొడ్లపనివాడు సుబ్రమణిని అడిగిందట. అటువంటి సమయంకోసమే కాదుకోసన్న ఆ కొంటె వెధవ భావిలోనుంచి నీళ్ళు తోడి తెచ్చిన వాడు పూరికే ఇవ్వక కానీని నీళ్ళు ఆ పనిమనిషి ఒంటిమీద పడేట్లు చేయి విదిర్పాట్లు.... తక్కువ వాడిమీద గజ్జలగుర్రంలా విరుచుకుపడ్డది ఎల్లమ్మ. వాడేం అక్ష్మం చేయకుండా నవ్వుకుంటూ మామిడి చెట్టుకింద తన పని తను చూసుకుంటున్నాడు.

"నవ్వుతావేంరా నడమంత్రపు గాడిద!..... సిగ్గు లేకుండా ఇవేం పన్నురా!.....అంబోతులా పూరుమీద పడితే పూరుకుంటారనుకున్నావా!..... ఎముకలు విరగొడతారు.....పాపం దానిపనే మిటో అదేమిటో.....ఒకళ్ళ జోలో దాని కక్కల్లేదు.....నిప్పులాంటి పిల్ల.....నీకేం పోయేకాలంరా దాని జోలికిపోయావ్!....." అంటూ మా అత్తగారు చివాట్లు పెడుతూంటే సుబ్రమణి బ్రేండ్ స్టయిల్లో నవ్వాడు.....వాడు మేల్లోన్ బ్రేండ్లో ఉంటాడని మావాడు, వాడిని 'బ్రేండ్' అని పిలుస్తుంటాడు....

"అది నిప్పుగాదు పెద్దమ్మా.....ఒట్టి పప్పు అదంతా పై కే.....దాని కంటా ఉందిలెండి యవారం" అంటూ ఈలేస్తూ కొంటెగా ఎల్లమ్మవైపు చూశాడు..... అది కూడా వాణ్ణికో వరమాపు చూసి ఏమీ ఎరగనట్లు తన పని తను చూసుకోడం మొదలెట్టింది.....
ఎల్లమ్మ పనిలో చేరాక నే నెప్పుడూ దాన్ని పరీక్షగా చూశ్లేదు. చామనచాయగావున్నా చిల

కలో అందరగనేకింది ... అంతవరకూ అభయిత్వంగా కేక లేనిదేగాని దాని ముఖంలో కోపం గానీ, అవమానంగానీ ముప్పుకైనా కనిపించలా.....

"ఎల్లమ్మా!...." అంటూ పొలికేక వినిపించింది... వెనక్కి తిరిగిచూశాం.....దాని మొగుడు ..మా పక్కంట్లోనే వాడు వంచేసేది....మా పెరట్లో ఏం గొడవ జరిగిందా పిట్టగోడ మీదనుంచి వాడు మాస్తుంటాడు.....జరిగిందంతా చూశాడో ఏమో కోపంతో బునలు కొటుతూవచ్చి నిలబడ్డాడు.... ఎర్రగావున్న వాడి కండ్లు సుబ్రమణిమీద నిప్పులు కక్కుతున్నాయి

మా అత్తగారికి ఒణుకు పట్టుకొంది... గబగబు నా దగ్గరికి పరుగెత్తుకొచ్చారు.

"ఒపేవ్ నీళ్ళు కొట్టుకు చచ్చేట్లున్నారు.... పోసిటులాకా పోకముందే ఆ పోకిరి వెధవని, దాన్ని వంపించేద్దాం ... అంట్లు కావాలంటే చేసా, వెంగం తోముతాం..." అంటూ గభరాపడిపోయాడు.

"ఏంటే! ఏం జరిగింది! నీమీద నీళ్ళు బోశాడా వాడు?...నెప్పు....యిప్పుడే వాణ్ణి నరికి పోగు లేస్తాను..." అని గట్టిగా అరిచాడు ఎల్లమ్మ మొగుడు... వాడి చేతులో కొడవలిగూడా ఉంది....

"ఓయమ్మ ఏమిటే యీ పీడా..." అంటూ గజ గజ లాడుతున్న మా అత్తగారు నా చెయ్యి గట్టిగా పట్టుకున్నారు.

సుబ్రమణి నిర్లక్ష్యంగా యీలేసుకుంటూ పని చేస్తున్నాడు.

ఎల్లమ్మ ఏం జెప్తుందోనని అందరం ఆదుర్దాగా ఎదురు చూశాం.

ఏమీ ఎరగని వంగనాచిలా, "ఏంటి మావా!.... నీళ్ళేంటి!....ఎవరు బోశారూ!..." అంటూ ఎదుడు ప్రశ్నేసింది మొగుణ్ణి....

"హరి దీని తస్పారియ్యా....విన్నానంట్!....." అంటూ నా చెవు దగ్గర గోణిగారు మా అత్తగారు.

"నిజం చెప్పు!....వాడు నీళ్ళు పోశాడా లేదా"

"అబ్బే లేదు మావా!....ఆ యబ్బి నా పూసుకే రాదు.....కొళాయిలో నీళ్ళు రాలేదంటే బాంబు నీళ్ళు తెచ్చిచ్చాడు....అంతే. ఇంకా ఎప్పుడైనా ఈ

వంటాయనా నా బంటులను చెయ్యకూడరా పాపా .. అంటూ యాభై అయిదేండ్ల తిరువేంగళాచారిమీదికి తిప్పింది కథంతా.

“శ్రీవాళి! పాపము శమించుగాక. ” అంటూ చెవులు మూసుకున్నాడు వెంగళాచారి ..

“హవురా! హవురా! ఏం కైకవే! ఏం కైకవే! .. ” అంటూ ఎల్లమ్మమొగుడు చూడకుండా గుండెలు బాదుకున్నారూ మా అత్తగారు.

ఎల్లమ్మ మొగుడు వంటవాడివైపు భయం కరంగా చూశాడు .

“ఏం వంటాయనా ప్రాణాలమీద ఆ శోడులు కున్నవా! ... ” అంటూ ముందు కొప్పాడు ..

వంటవాడి పై ప్రాణాలు పైన్నేపోయాం.

“హే శ్రీనివాసా! ఏమిటి అభాండం! .. ఏనాడో వ్యసుఖములను త్యజించి, శరీర సౌఖ్యము బను మరచి, వంట చెరుకుల్లో వంట చెరుకువలె నీదా అగ్నిహోత్రం దగ్గర అలమటించే నాకా ఈ అవవాడు. . . ” అంటూ వాపోయాడు వంటవాడు

మఠేరియా వచ్చిన వాడికిమళ్ళే భయంతో వంటవాడు ఒణకడంచూసి గొడ్లను కడుగుతున్న సుబ్రహ్మణ్యే, తలపువాయిద నిలబడి తమాషాచూస్తున్న ప్రండుమణి, పడి పడి నవ్వుడం మొదలెట్టారు.

“ఎల్లమ్మ చెప్పింది నిజమే యీ వంటా డును ఎల్లమ్మంటే పడి చస్తాడు ఎందుకు కోణా గిన్నెలు గిన్నెలు అన్నం, పులుసూ, కూర్మా పెద్దమ్మగారికి తెలికుండా దొంగవాయిగా ఎల్లమ్మే డిస్తుంటాడు” అని చెప్పాడు గుండుమణి.

ఒక్కక్షణం అనుమాన మేఘం మా అత్తగారి మీఖాన్ని ఆవరించింది

అది చూసిన వంటవాడు ఖంగారుపడిపోతూ మా అత్తగారిముందు చేతులు జోడించి, “అమ్మా మీరు నన్ను సందోషున్నారా! దండించినా,

ఖండించినా పెద్దవారు. కాదనను ఒక్కటి రెండసార్లు మిగిలిపోయిన పదార్థాలు ఎక్కువగానే ఇవ్వడం జరిగింది .కావాలని ఇవ్వలేదు ..

ఖది ఆ కుర్రవాడి కల్పన నామీద ఉండే ద్వేషం వల, చెబుతున్నాడు పుద్దిలోలే రావలసినవాడు ..

పెద్దవాణ్ణి నామీద ఇటువంటి అబాండం వెయ్యకగునా!.....ఏనాడో వ్యసుఖాలను త్యజించి, శరీర సౌఖ్యాలను మరచి .. ”

“అబ్బబ్బ ఆపవయ్యా నీ అపోత్తర్లం అసలు వన్నడకుండా మిగిలినవేనా సరే నిన్నెవరిమ్మ వ్వారు దానికీ!.... ” యీ ప్రశ్నకు ఉక్కిరి బిక్కిరి యోగ్గాడు వంటవాడు.

“అయ్యో పెద్దమ్మగారూ ... చాలాసార్లు బియ్యం, పప్పు, చక్కెర, నెయ్యి, మాన ఒక టేంట్లెండి కానా ఇవ్వడు మీకు తెలికుండా .. తన్నెసిసార్లు కాఫీ తాగితే ఎల్లమ్మ కన్నెసిసార్లు అయ్యాల్సిందే ... ఒకసారి మీరు పొండిగితే తన వ్యాధు. ఆరోజు ఈశ్చిద్దరూ ఆరుసార్లు తాగుతాఫీ. నే నెప్పుడన్నా రెండోసారి కాఫీ అడిగితే కసిరి కొడతాడు... ”

“ఒకసారి సినిమా కెల్లాండా అని గూడా సిల్వ

అత్తగారు - పనివాళ్ళూ

దంట ఎల్లమ్మని ... కదెల్లమ్మా! .. ” అని అడిగాడు గుండుమణి ..

“అవును” అంది నంగనాచిలా బుంగమూతి పెట్టి ఎల్లమ్మ

ఆ మాట విన్న ఎల్లమ్మ మొగుడికి ఎక్కడ తని ఆవేశం వచ్చి కొడవలి తీసుకుని వంటవాడి మీదికి దూకాడు. .

“శ్రీనివాసా! ” అంటూ ఒక్కవె రికేకపెట్టాం వెంగళాచారి. మరుక్షణం సుబ్రహ్మణ్యే, గుండుమణి ఒచ్చి అడ్డుపడి ఆపారు

ఇదే సమయమని వంటవాడు పూజగదిలోకి పరుగెత్తి తలపులు మూసుకున్నాడు సుబ్రహ్మణ్యే, గుండుమణి, ఎల్లమ్మ మొగుణ్ణి పట్టుకోసుండడం చూసి మా అత్తగారు కాస్త దైర్యం తెచ్చుకున్నారు

“ఒకే అబ్బీ! ఏమిటా నీ డార్లన్నం! .. నీ పెళ్లాన్ని అదుపులోపెట్టుకోలేక కొడవళ్ళూ కత్తులూ తీసుకుని పూళ్ళో వాళ్ళమీదికిపోతే పూరుకుంటారా! పోలిసులకి పట్టిస్తారు .. దాని పనీ ఒద్దు పాడూ వద్దు ముందు నీ పెళ్లాన్ని తీసుకుని బయటికి నడు. అది ఎక్కడుంటే అక్కడ నిప్పు లేకుండా అంటుకుంటాయి కొంపలు

క్షీర నడవండి బయటికి . అంటూ ఎల్లమ్మనీ దాని మొగుణ్ణి తరమడం మొదలెట్టారు

“ఏదో. ఎందుకులేని ఇడిపెట్టా” అంటూ గుడ్లరిమిచూశాడు సుబ్రహ్మణ్యేని ఎల్లమ్మమొగుడు.

“ఏంజేన్నేడివేంటి! ” అన్నాడు సుబ్రహ్మణ్యే.

“ ఏంజేన్నేవోట్లా! ” అంటూ కొడవలి చూపించాడు ఎల్లమ్మ మొగుడు. మళ్ళీ కథ పెరుగుతోందని మా అత్తగారు ఖంగారు పడ్డారు.

“పదండి పదండి బయటికెళ్ళి కొట్టుకు వాపండి” అంటూ మళ్ళీ తరమడం మొదలెట్టారు.

“గడ్డికోసే కొడవలి జాపితే బయపట్టానికి నేను వంటయ్యోర్చిగాడు—” అన్నాడు సుబ్రహ్మణ్యే.

“గడ్డికోసేదా నీ వీక్కోసేదా” అంటూ సుబ్రహ్మణ్యే మీదికి దూకాడు ఎల్లమ్మ మొగుడు.

అంతవరకూ ఏనీ ఏరగని దానిలా నిలబడి చూస్తున్న ఎల్లమ్మ కెక్కణ్ణుంబోచ్చిందో బలం

“ఒద్దు చూమా ... ఒద్దు” అంటూ అంత ముగాణ్ణి నాటేసుకుని ఆపింది.

సుబ్రహ్మణ్యే మళ్ళీ క్రెండో స్త్రీయిల్లో వచ్చేసి ఈలేసుకుంటూ గొడ్ల దగ్గరి కెళ్ళిపోయాడు.

“రాసే” అంటూ పెళ్లాం చేయి బబ్బుకుని లాక్కెళ్లాడు వెన్నెక్క తిరిగి తిరిగి చూస్తూ వెళ్ళింది ఎల్లమ్మ.

ఎల్లమ్మ పోగానే మా అత్తగారు కాస్త తెప్పిరిల్లి, “అదికాదే! చూశావా దా నెఘాయిత్తం!.. ” అన్నారు.

“అసలు ఎల్లమ్మకి సుబ్రహ్మణ్యే అంటే కానా ఇష్టం అమ్మగారూ” అన్నాడు ముసి ముసి నవ్వులు నవ్వుతూ గుండుమణి

“ఓరి నీ యిష్టం ముదనష్టం గనూ అది ఏంతయినా జేస్తుంది అన్యాయంగా ఆ వంట నెధవమీద పడ్డదే పాపం అనలేడీ వాడూ! . ”

అంటూ వంటవాడికోసం నాలుగు వేపులా చూశారు మా అత్తగారు.

“పూజ గదిలో దాక్కున్నాడమ్మగారూ ” అన్నాడు గుండుమణి నవ్వుతూ.

మా అత్తగారెళ్ళి పూజ గది తలపు వెళ్టారు. దేవుడిముందు సాష్టాంగపడివున్న వంపాడు ఒక్కపారి తుట్టపడి, “శ్రీనివాసా రక్షించు” అంటూ అరిచాడు—ముసి ఎల్లమ్మ మొగుడే వచ్చాడని. ...

మా అత్తగారికి నాకూ నవ్వాగలేరు “నేనయ్యా నీ భయం మండిపోను అయినా, దానికి అప్పిసార్లు కాఫీయిచ్చిగొంతుమీదికి తెచ్చుకున్నావే చూశావా!.. ”

అన్నార ఏడిపించడానికి మా అత్తగారు . వంటవాడు చివల్నా లేచి మళ్ళీ మా అత్తగారిముందు సాష్టాంగపడి తలప లేసుకుంటూ.

“అమ్మా మీరూ నన్ను ఆపార్లం చేసుకున్నారా! .. ఏనాడో వ్యసుఖాలను త్యజించి, శరీర సౌఖ్యాలను మరచి వంట చెరుకుల్లో వంట చెరుకువలె ”

“అబ్బబ్బ! ఆపవయ్యా ఏగతాళి కన్నారలె కాఫీ వేళయింది!—అంటూ ఆ రోజంతా పనిమనిషినీ, దాని మొగుణ్ణి తిడుతూనే ఉన్నారు మా అత్తగారు.

మర్నాడు మామూలుగాతెల్లగొట్ట వచ్చి పాలు పిండి గొడ్ల పని చూసే సుబ్రహ్మణ్యే పనికెరాలేడు.

ఇంక మా అత్తగారికి ఎక్కడలేని చిరాకూ వచ్చేసింది—కాసేవటికి గుండుమణి పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చాడు. పెద్దమ్మగారూ, అమ్మగారూ అంటూ ...

పూజగదిలో వున్న వేదూ మా అత్తగారూ ఏం కొంప మునిగిందోవని బయటికి పరుగెత్తుకొచ్చాం..

“ఏమిటా! ఏమైంది! ఎందుకలా రోష్టు తున్నావ్!” అని అడిగారు

“సుబ్రహ్మణ్యే ఇంక పనిలోకి రాడు ” అన్నాడు తలొంచుకుని సిగ్గుపడిపోతూ.

“ఏంరా! వాడికి మొచ్చింది” అన్నారు మా అత్తగారు.

“ఏం రాలేదు పెద్దమ్మగారూ! ఎల్లమ్మను తీసుకొని ఎక్కడికో వెళ్ళిపోయాడంట. ”

“ఓ!” అంటూ మా అత్తగారు ముక్కుమీదే నేలేసుకుని అలా ఎంతసేపు నిలబడ్డారో తెలిదు. నేను పూజ గదిలో కెళ్లాను. ★